

Kaare Dybvad Bek overbeviser ikke sin læser om, at vi er ved at gentage fortidens fejl

DEBATINDLÆG

JANUAR 2026

**Kaare Dybvad Bek kritiserer udenlandsk arbejdskraft for at føre problemer med sig.
Men hvad er egentlig alternativet?**

Skrevet af Jacob Nielsen Arendt, forskningsprofessor, ROCKWOOL Fonden

Boganmeldelsen blev bragt i Information d. 27. januar 2026.

Beskæftigelsesminister Kaare Dybvad Beks nye bog *Vi inviterede arbejdskraft – men der kom mennesker* indledes med en beskrivelse af en situation, hvor politikerne åbnede for tusindvis af arbejdere fra Balkan, Mellemøsten og det sydlige Asien, og hvor de fremmede kulturer førte en række problemer og et højt konfliktniveau med sig. Man er i tvivl, om det er 1960'ernes gæstearbejdere eller et fremtidsscenario. Men det er ifølge Dybvad Bek nutiden. Så er scenen sat.

Bogen lægger sig i slipstrømmen af et år, hvor udlændingebatten fik sin genkomst. Fra Frederik Vads (S) 'tredje erkendelse' – at kultur og værdier er udlændingepolitikens nye slagmark – til Dansk Folkepartis lancering af 'remigration' og opgør med internationale konventioner.

Indspark

Bogen kommer vidt omkring fra de hollandske bønder på Amager i 1500-tallet til polske roearbejdere, op til gæstearbejderne i 60'erne. Herefter gennemgås de økonomiske konsekvenser af øget indvandring i nyere perioder, de ufaglærte og faglærtes arbejdsmarked, og hvad boligstruktur og koncentration af etniske grupper, især omkring hovedstaden, betyder for integration og det danske samfund. For så at slutte med debatten om manglen på arbejdskraft.

Bogen har i min læsning tre overordnede indspark.

I det første gør Dybvad Bek op med den udbredte forståelse, at udenlandsk arbejdskraft skulle have stor betydning for danskernes velstand. Her trækkes blandt andet på danske analyser, der viser, at nok bliver der produceret mere, mens udlændingene arbejder i landet, men den gevinst tilfalder i høj grad dem selv og arbejdsgiverne.

Derudover trækker udlændingene på offentlige tilbud fra skole og sundhed og på sigt ældrepleje. Så med undtagelse af dem, Dybvad Bek kalder superindvandrerne med meget høje indkomster, er den økonomiske gevinst ved udenlandsk arbejdskraft på lang sigt ikke afgørende for det danske samfund.

Job og marked

Det andet indspark vedrører diskussionen om 'manglen på arbejdskraft', hvor Dybvad Bek med økonomfaglige argumenter fremfører, at mangel ikke eksisterer i en markedsøkonomi, og hvor de mindst produktive virksomheder må bukke under, hvis de ikke kan tilbyde en høj nok løn. Han argumenterer for, at lavt betalte udlændinge forhindrer denne »kreative destruktion« og behandler indgående de ufaglærte og faglærtes arbejdsmarked og tilfælde af social dumping.

Men mens forskningen understøtter, at udenlandsk arbejdskraft kan presse lønnen for grupper, der konkurrerer om samme job, undlader bogen at nævne, at det ofte er indvandrere selv, der konkurrerer om samme job, at løneffekterne generelt er små, og at lavt uddannet udenlandsk arbejdskraft ofte forbedrer danskernes beskæftigelse, fordi de søger mod andre, bedre betalte job.

Det er selvfølgelig en politisk diskussion, om man ønsker et sådan opdelt jobmarked. Men det ville have været interessant, hvis alternativerne til udenlandsk arbejdskraft var diskuteret mere indgående. Det gælder især i forhold til de offentlige services såsom ældreplejen, hvor markederne fungerer mindre godt.

Hvor stort er problemet?

Det tredje indspark er bogens hovedpointe: at den udenlandske arbejdskraft ødelægger den danske velfærdsstat og tillidskultur. Det er dog samtidig i denne del, at fakta og argumentation er mere løs. Det er især lavtlønnede ikkevestlige arbejdsmigranter og studerende, der ifølge Dybvad Bek udgør et problem.

Beretningerne fra daginstitutioner og skoler gør indtryk – for eksempel vestegnskommunernes udfordringer med studerende fra Nepal og Bangladesh. Det er et forholdsvist isoleret problem, og bogen breder problemstillingen ud i en mere generel diskussion af kulturelle forskelle i tillid og betydningen af store koncentrationer af ikkevestlige indvandrere i folkeskoler og boligområder.

Men det forbliver uklart, i hvor høj grad disse problemstillinger også gælder udenlandsk arbejdskraft eller netop vedrører »fortidens integrationsproblemer« med udlændinge, der ikke (primært) er kommet til Danmark for at arbejde. Intet sted nævnes, at der i 2024 var under 10.000 ikkevestlige arbejdsmigranter, der ikke er på ordninger med høje lønkrav, eller at kun 30 procent af dem bliver i Danmark i mere end 10 år. Eller at det i dag i forhold til situationen med de tyrkiske gæstearbejdere er betydeligt vanskeligere at få arbejdsophold, familiesammenføring, permanent ophold, endsige blot blive, hvis man mister jobbet.

Jeg er efter læsning ikke overbevist om, at vi står over for at gentage fortidens fejl. Men Dybvad Bek får med sin bog nuanceret fortællingen om udenlandsk arbejdskraft og rejst nogle advarselsslamper, der sætter spot på nogle af de værdier, vi har i vores samfund. Det er interessant læsning.

Relevante medarbejdere

Jacob Nielsen Arendt

Forskningsprofessor og
chef for forskning i arbejdsmarked og
integration

jar@rff.dk

+45 61 16 33 73

ARBEJDSMARKED OG BESKÆFTIGELSE
SKOLE OG UDDANNELSE

Vidensoverblik fra ROCKWOOL Fonden

Vidensoverblik fra ROCKWOOL Fonden (ISSN 1396-1217) udgives for at informere offentligheden om resultaterne af den løbende forskning.

Vidensoverblikket er ikke ophavsretligt beskyttet og må frit citeres eller kopieres med fornøden kildeangivelse.

Du kan se andre udgivelser på:

<https://www.rockwoolfonden.dk/udgivelser>